

Tro på Gud fjerner al frygt **Studiekreds 28. november 2018 København**

Målet med menneskelivet Det er naturligt for alle levende væsener at vende tilbage til, hvor de kommer fra, ikke til noget som helst andet sted. Dette er formålet med og målet for menneskelivet. Mennesket glemmer denne sandhed og stræber hårdt lige fra gry til skumring for at skaffe velstand, sørge for kone og børn, vinde et navn og et ry og opleve fred og glæde. Men hvad han har brug for at gøre, er at vende tilbage til kilden og nå målet for sit liv. Hovedformålet med hans liv er at gå vejen tilbage. Hvis der rejser sig et spørgsmål om, hvor I skal gå hen, så stil jer selv spørgsmålet, hvor I er kommet fra. I er nødt til at vende tilbage til det sted, hvorfra I er kommet. Det er ikke rigtigt at afvige fra denne vej. Forsøg at vide, hvem I er. Gud er udvidende af natur. Det er derfor, Han kaldes Skaberens. Hvor I end ser hen, finder I princippet om Gud (Brahman"). Der findes ikke noget sted i denne verden, hvor Han ikke er. Der findes ikke nogen genstand i denne verden, der ikke er Hans form. Han er til stede i jer, i dem og i hver enkelt. Det er imidlertid ikke alle, der kan have en fast tro på dette princip om Enheden". Der findes kun En. Det er virkeligheden. Denne Ene antager mange former og skikkelser. I kan erfare glæden, når I realiserer denne sandhed.

Giv alle jeres bekymringer til Gud Selve livet er en stor byrde af bekymringer. Hvordan kan I leve jeres liv og bære byrden af så mange bekymringer? Hvad kan I fuldføre, når I er viklet ind i så mange bekymringer? Hvordan kan I vandre på den rette vej i jeres liv? Imidlertid er disse bekymringer ikke permanente. En bekymring vil falde væk og give plads til en anden på et øjeblik. Spekuler derfor ikke for meget over disse bekymringer. Hvilken form har en bekymring? Den er blot mentalt frembragt frygt. Sindet er af natur ustadigt. Derfor tilskynder Herren mennesket: »Min kære, overgiv du mig bylden med dine bekymringer.« I kan spørge, at hvis I overlader alting til Gud, hvad så med jeres forpligtelser? Mennesket har sine egne forpligtelser.

Prøv at forstå, hvem I er Navne og skikkelser kan variere, men Gud er En. Kristne, muslimer, tilhængere af Zarathustra, buddhister og hinduer, alle tilbeder de den samme Gud. Men I tillægger Ham forskellige navne og skikkelser og tilbeder Ham på baggrund af doktriner fra den religion, I følger. Tilsvarende gives der til enhver på verdensscenen et bestemt navn på grundlag af den rolle, han udfører, og hans opsamlede positive og negative meritter fra tidligere liv. Sandt at sige er alt dette blot en illusion. Der er overhovedet ikke nogen sandhed i det. Det er indvirkningen fra sindet, der er ansvarligt for al denne vildfarelse. Når I erkender, at alt dette er ren og skær vildfarelse, får I en åbenbaring af Gud. Når I på den anden side erkender, at I er Gud, vil vildfarelsen straks forsvinde. På denne måde vil I, når I gør en indsats for at forstå, hvem I er, med sikkerhed realisere sandheden. Helgenen Purandaradasa sang: »O Herre! jeg blev født i denne verden, fordi jeg havde glemt dig. Hvis jeg ikke havde glemt dig, ville jeg ikke være blevet født i denne verden.«

Søg tilliden til den Guddommelige nåde Engang ville en gopika lukke døren, idet hun regnede med at være alene i huset. I selv samme øjeblik bankede Herren Krishna på døren udefra. Hun var i et dilemma, om

**Tro på Gud fjerner al frygt
Studiekreds 28. november 2018 København**

hun skulle åbne døren eller lade den være lukket. Radha iagttog alt dette og morede sig. Da sang hun:

Hele universet er Herrens bolig,
hvor er da fordøren til denne fornemme bolig?
Spil på din krops livsstreng,
overgiv dig ved Hans fødder og udgyd tårer af glæde,
se himlen i den oplevelse, o individuelle sjæl!
Det er hovedindgangen til Herrens bolig. (Digt på telugu)

Der er et element af tvivl mellem det at lukke hjertets dør og åbne den efter at have hørt Herrens kalden. Individet ønsker at lukke døren, og Herren ønsker, den skal åbnes. Gud er uforanderlig, den individuelle sjæl er ustadig og underkastet forandring. Når en lille spurv sætter sig på en tynd kvist, er den ikke bange, når kvisten svajer, fordi den forlader sig på styrken af sine vinger, ikke på kvisten. En spurv har tillid til styrken af sine vinger, men mennesket mangler troen på Selvet". Selv den mindste vanskelighed vækker frygt i ham og gør ham usikker. Et menneske bør ikke være så frygtsomt. Han bør blive modig og tapper gennem at kontemplere på Guds navn. Hvad I mangler i dag er ikke fysisk styrke og intelligens; I har brug for guddommelig nåde og retskaffenhedens styrke. Jeg har sagt jer dette tidligere.

Man kan besidde fysisk overlegenhed og intelligens,
men det vil gå en ilde, hvis man mangler den guddommelige nåde.
Karna var en stor kriger, men hvordan blev hans skæbne?
Glem aldrig denne sandhed. (Digt på telugu)

Sandt at sige var Karna en større kriger end Arjuna". Han var født af solgudens nåde. Men, ulykkeligvis forlod han sig mere på sin fysiske styrke og intelligens. I stedet for at søge tilflugt hos Herren Krishna, tog han Duryodhanas og Dussanas side. Hvad var årsagen til det? Hans ego var hovedårsagen. På et tidspunkt var han afskåret fra at deltage i en konkurrence i bueskydning, eftersom han hverken var prins eller kshatriya (fra krigerkassen; o.a.). Alle i forsamlingen gjorde nar af ham og sagde, at sønnen af en vognstyrer ikke var berettiget til at konkurrere med kshatriyaer. Duryodhana følte sig dybt ydmyget, da Karna forlod arenaen, kaldte ham tilbage og kronede ham til konge af Anga. Karna vidste meget vel, at Duryodhana var en ondsindet person, men blev hans nære ven af taknemmelighed og tilknytning til ham. I bør gøre jer fri af sådan malplaceret tilknytning i alle situationer. En ondsindet person er altid en ondsindet person. Karna burde have afvist Duryodhanas tilbud snarere end at acceptere det og gøre sig til ven med ham. Hvorfor havde han brug for Duryodhanas hjælp? Han burde have søgt tilflugt hos Gud, som hjælper alle. Men Karna manglede en sådan tro og opofrelsens ånd. Han fornædrede sig selv ved at tage imod tilbuddet om et kongerige fra en ondsindet person som Duryodhana og blev en af 'de ondsindede fire', nemlig Duryodhana, Dussasana, Sakuni og Karna. Faktisk var Karna søn af Kunti og halvbror til Arjuna.

**Tro på Gud fjerner al frygt
Studiekreds 28. november 2018 København**

Draupadi var legemliggørelsen af høje moralske egenskaber Da Draupadi blev ydmyget ved kauravaernes hof, gav også Karna hende nedsættende bemærkninger. Draupadi var legemliggørelsen af retskaffenhed og en yderst dydig kvinde. Folk kan sætte spørgsmålstegn ved, hvorledes en kvinde, der har fem ægtemænd", kan være dydig. Men de fem pandavabrødre (se: pandavaerne; o.a.) var ikke adskilte individer, sådan som verden betragter dem. De repræsenterede de fem elementer".

Engang udspandt der sig i Krishnas nærvær en debat om, hvem der var den største blandt dydige kvinder. Krishna erklærede i utvetydige ord:

Draupadi adlød pligttopfyldende sine ægtemænds befalinger.

Hun ville aldrig sige til nogen af dem,
hun ikke havde tid til at tjene ham.

Hun var tilfreds med, hvad hun end fik her i livet.

Hun var det ypperste eksempel på ærbarhed,
og ingen kunne måle sig med hende i den henseende. (Digt på telugu)

Hun var legemliggørelsen af mange høje moralske egenskaber.

Den egenskab overbærenhed, som hun besad, var helt uforlignelig. Det var et hjerteskerende syn for Draupadi, da Aswatthama massakrerede de små pandavabørn, mens de sov. Arjuna opsporede gerningsmanden til denne ugerning og slæbte ham hen foran Draupadi. Den ophøjede dyd overbærenhed, Draupadi udviste i denne situation er bemærkelsesværdig. I stedet for at forbande Aswatthama faldt hun ned for fødderne af ham og sagde:

Det er ved din fars, Dronacharyas, fødder,
mine ægtemænd har lært alt, hvad de ved.

Som søn af Dronacharya var det da rigtigt af dig
at dræbe mine børn?

Hvordan kunne du have hjerte til at dræbe dem,
som var ubevæbnede, små, fredeligt sovende,
som ikke nærede nogen som helst uvilje imod dig,
som ikke tænkte på at gøre dig fortræd? (Digt på telugu)

Da Draupadi talte således til ham, kunne Bhima ikke klare at se på. I en eksplosion af vrede brølede han: »Efter at have mistet sine sønner, har denne Draupadi mistet sindsligevægten. Hvordan kunne hun ellers falde ned for fødderne af denne onskabsfulde fyr?«

Denne Draupadi er en tåbelig kvinde,
hun taler for denne niddings frihed.

Hun føler ingen vrede imod denne sine sønners morder.

Denne drabsmand, Aswatthama, er ikke fra brahminkasten.

Slip ham ikke fri, men dræb ham.

Hvis I ikke gør det, vil jeg selv smadre hans hoved
med min kraftfulde næve for øjnene af jer! (Digt på telugu)

Tro på Gud fjerner al frygt
Studiekreds 28. november 2018 København

Da formildede Draupadi Bhima og sagde til Arjuna:

O Partha! Det er ikke retskaffent at dræbe en person,
 som er bange eller har mistet sit mod,
 som sover eller er beruset, som søger tilflugt, eller som er kvinde.
 Du bør ikke dræbe Aswatthama, for han er din lærers søn. (Digt på telugu)

Men Arjuna sagde: »Jeg har aflagt det løfte at dræbe denne slette person. Jeg kan ikke tilgive ham og bryde mit løfte.« Da kontemplerede Draupadi på Krishna og foreslog Arjuna at rage Aswatthamas hoved som et tegn på afstraffelse og slippe ham fri. Arjuna rettede sig efter hendes råd og gjorde sådan. Det var således, Draupadi reagerede i den situation; hun havde ikke det fjerneste gran af had mod den, der nådeløst havde udslettet alt pandavaernes afkom. Hun sagde: »Det er imod krigerkastens dharma at dræbe en person som Aswatthama. Jeg sørger over tabet af mine sønner. Jeg ønsker ikke at påføre Aswatthamas mor en sådan sorg. Mine sønner kan ikke bringes tilbage til livet, uanset hvad vi gør. Hvorfor skulle jeg volde sorg hos en anden mor?« Med sådanne vise ord forhindrede hun Arjuna i at dræbe Aswatthama. Det var hendes overbærenhed, der beskyttede pandavaerne til enden og hjalp dem til at vinde et stort navn og et stort ry. Familiens ære afhænger af dyderne hos hustruen. Derfor bør enhver kvinde fremelske overbærenhed. Ikke kun kvinder, mænd har også brug for at fremelske den. Men den er meget vigtig for kvinder. Den, der har overbærenhed, kan opnå hvad som helst. Faktisk er overbærenhed en guddommelig kvalitet; det er en Guds gave.

Enhver må tage konsekvenserne af sine handlinger,
 Hvem han end er.
 Ingen kan vide, hvad der venter ham i fremtiden.
 Men så meget er sikkert,
 enhver er nødt til at høste konsekvenserne af sine handlinger.
 Selv den mægtige Rama led under smerten
 ved adskillelsen fra sin gemalinde Sita
 og græd som en almindelig person.
 Selv de mægtige pandavaer måtte drage i eksil
 og leve i de dybe skove. (Sang på telugu)

Det er umuligt at sige, hvad der er i vente for en person, hvor, hvornår og under hvilke omstændigheder. Hvad der end skal ske, vil ske. Alting sker i overensstemmelse med Guds vilje. Hvis noget godt indtræffer, så tænk på, det er godt for jer. Hvis noget slemt indtræffer, så tag også imod det som godt for jer. Accept af både godt og slemt med et afbalanceret sind er en ophøjet moralsk egenskab, som vil føre jer til Gudsrealisering. Når I har sådanne hellige, ophøjede og bredtfaavnende følelser i jeres hjerte, vil I være sejrrige overalt og i alle jeres forehavender. I vil være i højeste grad succesfulde i jeres liv.

UDDRAG fra Sai Babas tale i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, 29. august 1996.
 Kilde: Sanathana Sarathi, juni 2014. Kan læses i sin fulde længde i *Sai Baba Taler*
 11.